

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 8 lipca 1955 r.

Nr 26

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 154 — z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie zasad opodatkowania podatkiem gruntowym przychodów osiągniętych przez rolników z działów specjalnych, z wód zamkniętych i z innych źródeł 253
- 155 — z dnia 11 czerwca 1955 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych i trybu postępowania przy egzekucji świadczeń pieniężnych od rolników 255

ROZPORZĄDZENIE

- 156 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 czerwca 1955 r. w sprawie utworzenia sądów powiatowych w Białymstoku 256

154

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 czerwca 1955 r.

w sprawie zasad opodatkowania podatkiem gruntowym przychodów osiągniętych przez rolników z działów specjalnych, z wód zamkniętych i z innych źródeł.

Na podstawie art. 8 ust. 4 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Nie podlegają doliczeniu do podstawy opodatkowania podatkiem gruntowym przychody, osiągnięte przez podatników prowadzących w większym rozmiarze dział specjalny w zakresie:

- 1) uprawy roślin włóknistych (lnu, konopi itp.), lnianki, uprawy winogron, szkótkarstwa, chmielarstwa, nasiennictwa roślin pastewnych i traw, pszczelarstwa, mleczarstwa, hodowli bydła, koni, owiec, trzody chlewnej i innych zwierząt użytkowych, hodowli i tuczenia ptactwa domowego i hodowli innych ptaków oraz wydobywania torfu,
- 2) uprawy roślin przemysłowych (buraka cukrowego, cykorii, ziemniaka przemysłowego itp.), oleistych (rzepaku, rzepiku, maku, słonecznika, rącznika, gorczycy, dyni oleistej, rzodkwi oleistej, kapusty abisyńskiej itp.), lekarskich (zielarstwa), tytoniu i nasiennictwa tych roślin, jedwabnictwa oraz uprawy wikliny i hodowli pieczarek — pod warunkiem, że przychody z wymienionych upraw zostały osiągnięte z dostaw na rzecz przedsiębiorstw gospodarki społecznej w ramach zawartych i wykonanych umów plantacyjnych (kontraktacji),
- 3) uprawy warzyw i kwiatów oraz nasiennictwa z tych upraw prowadzonych w nowozałożonych bądź odbudowanych szklarniach i inspektach na okres 2 lat, licząc od roku pierwszego zbioru.

2. Minister Finansów może na wniosek Ministra Rolnictwa zarządzić niedoliczenie do podstawy opodatkowania podatkiem gruntowym przychodów, osiągniętych z produkcji nasiennictwa wszystkich lub niektórych gatunków warzyw i kwiatów, dostarczanych na podstawie umów jednostkom handlu społecznego.

3. Nie podlegają doliczeniu do podstawy opodatkowania podatkiem gruntowym przychody osiągnięte przez podatników podatku gruntowego z innych źródeł, nie podlegających podatki obrotowemu, a mianowicie:

- 1) z przemysłu ludowego, domowego, chałupniczego albo rzemieślniczego, wykonywanego osobiście lub z udziałem członków najbliższej rodziny,

- 2) ze sprzedaży produktów leśnych lub łąkowych własnego zbioru, dokonywanego osobiście lub z udziałem członków najbliższej rodziny,
- 3) ze sprzedaży ryb i raków, pochodzących z połowu na wodach otwartych, wykonywanego osobiście lub z udziałem członków najbliższej rodziny,
- 4) z furmaństwa, wykonywanego osobiście lub z udziałem członków najbliższej rodziny; przychody te podlegają jednak odrębnemu opodatkowaniu podatkiem gruntowym.

§ 2. 1. Podlegają doliczeniu do podstawy opodatkowania podatkiem gruntowym przychody osiągnięte z następujących prowadzonych w większym rozmiarze działów specjalnych:

- 1) z uprawy gruntowej warzyw i nasiennictwa ogrodniczego tych warzyw,
- 2) z uprawy gruntowej krzewów owocowych (agrestu, porzeczek itp.) oraz roślin zielnych owocujących (poziomek, truskawek, malin itp.), z tym że przychód z krzewów owocowych i malin ustala się w 3 roku, a z truskawek i poziomek w 2 roku po zasadzeniu,
- 3) z upraw pod szkłem warzyw i kwiatów, tj. w inspektach jedno- i dwuspadowych (belgijkach) oraz w szklarniach zimnych i ogrzewanych,
- 4) z uprawy gruntowej kwiatów,
- 5) z innych działów specjalnych nie wymienionych w punktach poprzedzających, jak z wydobywania piasku, żwiru, kamienia itp.

2. Podlegają również doliczeniu do podstawy opodatkowania podatkiem gruntowym przychody z wód zamkniętych.

3. Za wody zamknięte uważa się:

- 1) stawy sztuczne służące do hodowli i przechowywania ryb,
- 2) sztuczne odgałęzienia naturalnego łóżyska wody, dopóki służą wyłącznie do hodowli ryb i są stale zamknięte dla przepływu ryb większych niż miara określona w przepisach o rybołówstwie,
- 3) stawy naturalne i jeziora nie posiadające stałego lub okresowo powtarzającego się połączenia z innymi naturalnymi łóżyskami wody, przydatnego dla przepływu ryb.

§ 3. Za prowadzone w większym rozmiarze działły specjalne uważa się:

- 1) uprawy gruntowe warzyw i nasiennictwa ogrodniczego tych warzyw, jeżeli obszar gruntu zajętego pod wymienione uprawy przekracza w strefach wielkomiejskiej i miejskiej — 2.000 m², a w pozostałych strefach — 3.000 m²,
- 2) uprawy gruntowe krzewów owocowych i roślin zielnych owocujących, jeżeli obszar gruntu zajętego pod wymienione uprawy przekracza w strefach wielkomiejskiej i miejskiej — 3.000 m², a w pozostałych strefach 4.000 m²,
- 3) uprawy gruntowe warzyw i nasiennictwa ogrodniczego tych warzyw oraz uprawy krzewów owocowych i roślin zielnych owocujących — w razie zbiegu tych upraw w gospodarstwie, jeżeli łączny obszar gruntu zajętego pod wymienione uprawy przekracza w strefach wielkomiejskiej i miejskiej — 3.000 m², a w pozostałych strefach — 4.000 m², z tym jednak że uprawy warzyw i nasiennictwa ogrodniczego tych warzyw na obszarze przekraczającym granice określone w pkt 1 uważa się zawsze za dział specjalny, prowadzony w większym rozmiarze,
- 4) uprawy pod szkłem warzyw i kwiatów, tj. w inspektach jednospadowych i dwuspadowych (belgijkach) oraz w szklarniach zimnych i ogrzewanych — bez względu na powierzchnię inspektów i szklarni,
- 5) uprawy gruntowe kwiatów — bez względu na powierzchnię, jeżeli uprawa prowadzona jest na sprzedaż,
- 6) inne działły specjalne, jak wydobywanie piasku, żwiru, kamieni itp. (§ 2 ust. 1 pkt 5), jeżeli różnica pomiędzy faktycznym przychodem osiągniętym z poszczególnego działu specjalnego a przychodem szacunkowym, obliczonym na podstawie norm przeciętnego przychodu szacunkowego za dany rok podatkowy z części gruntu zajętego pod dział specjalny, przekracza 30% przychodu szacunkowego.

§ 4. 1. Przy ustalaniu przychodu z powierzchni gruntów zajętej pod nasiennictwo ogrodnicze warzyw nie bierze się pod uwagę części powierzchni przeznaczonej na wysadki.

2. Przy ustalaniu przychodu z upraw pod szkłem przyjmuje się:

- 1) przy inspektach jednospadowych — powierzchnię, obliczoną w metrach kwadratowych według długości ścian,
- 2) przy inspektach dwuspadowych (belgijkach) i szklarniach — powierzchnię obliczoną w metrach kwadratowych według wewnętrznej długości ścian po wyłączeniu powierzchni chodników, pomieszczeń zajętych pod urządzenia do ogrzewania itp. pomieszczeń, nie nadających się do produkcji upraw szklarniowych.

3. Przy ustalaniu przychodu z upraw warzyw pod szkłem nie bierze się pod uwagę powierzchni przeznaczonej do produkcji rozsady na potrzeby własnej uprawy gruntowej warzyw w ilości:

- 1) przy inspektach jednospadowych — 100 m² bądź
- 2) przy inspektach dwuspadowych (belgijkach) i szklarniach zimnych i ogrzewanych — 35 m²
— na 1 ha uprawy gruntowej warzyw.

§ 5. 1. Przychód z działów specjalnych prowadzonych w większym rozmiarze (§ 2 ust. 1) ustala się:

- 1) z uprawy gruntowej warzyw i nasiennictwa ogrodniczego tych warzyw oraz z uprawy gruntowej krzewów owocowych i roślin zielnych owocujących:
  - a) w strefach wiejskiej i wiejskiej oddalonej — w wysokości 2-krotnej,

b) w pozostałych strefach — w wysokości 2,75-krotnej — normy przeciętnego przychodu szacunkowego, określonej za dany rok podatkowy dla 1 ha gruntów ornych najwyższej klasy gruntów danego gospodarstwa rolnego,

2) z uprawy pod szkłem:

- a) ze 100 m² inspektów jednospadowych lub inspektów dwuspadowych (belgijek) nie ogrzewanych w sposób sztuczny albo
- b) z 50 m² szklarni zimnej bądź inspektów dwuspadowych (belgijek) ogrzewanych w sposób sztuczny, albo
- c) z 25 m² szklarni ogrzewanej:

— w wysokości 90% normy przeciętnego przychodu szacunkowego, określonej za dany rok podatkowy dla 1 ha gruntów ornych I klasy tego okręgu i tej strefy ekonomicznej, w których położone jest dane gospodarstwo rolne,

3) z uprawy gruntowej kwiatów — w wysokości 6-krotnej normy przeciętnego przychodu szacunkowego, określonej za dany rok podatkowy dla 1 ha gruntów ornych najwyższej klasy gruntów danego gospodarstwa rolnego,

4) z innych działów specjalnych, jak z wydobywania piasku, żwiru, kamieni itp. — w wysokości faktycznego przychodu osiągniętego z tego działu specjalnego po uwzględnieniu wniosku komisji budżetowo-finansowej gromadzkiej rady narodowej, przyjętego na podstawie opinii biegłych.

2. Prezydya powiatowych (miejskich) rad narodowych mogą — w zależności od warunków miejscowych — podwyższać lub obniżać wszystkie lub niektóre normy przychodu, określone w ust. 1, w granicach do 25% w górę lub w dół.

§ 6. 1. Przychód z uprawy gruntowej warzyw i nasiennictwa tych warzyw, z krzewów owocowych i roślin zielnych owocujących w uprawie gruntowej ustala się w ten sposób, że do przychodu szacunkowego gospodarstwa rolnego obliczonego z całego obszaru gospodarstwa rolnego na podstawie norm przeciętnego przychodu szacunkowego dolicza się przychód obliczony z obszaru zajętego pod te uprawy po wyłączeniu powierzchni, określonej w § 3 pkt 1 bądź 2 lub 3.

2. Przychód obliczony według norm określonych w § 5 ust. 1 pkt 1 i 2 obniża się o 50% z obszaru, z którego produkcję podatnik zakontraktował pod warunkiem, że wykonał on umowę kontraktacyjną.

3. Jeżeli podatnik zakontraktował produkcję tylko z części powierzchni gruntu zajętej pod uprawy wymienione w ust. 1, wówczas tę część powierzchni uwzględnia się w obszarze przekraczającym granice określone w § 3 pkt 1 bądź 2 lub 3.

4. Minister Finansów może na wniosek Ministra Rolnictwa obniżyć o 50% przychody, obliczone według norm określonych w § 5 ust. 1 pkt 2 i 3 z uprawy kwiatów w gruncie i pod szkłem z obszaru, z którego produkcję podatnik dostarczył na podstawie umów jednostkom handlu spożywczego.

§ 7. 1. Nie podlegają doliczeniu do podstawy opodatkowania gospodarstwa rolnego przychody:

1) z sadów w gospodarstwach rolniczych spółdzielni produkcyjnych (rolniczych zrzeszeń spółdzielczych, rolniczych spółdzielni wytwórczych i rolniczych zespołów spółdzielczych),

2) w gospodarstwach rolnych nie wymienionych w pkt 1:

- a) z sadów w wieku do 10 lat,
- b) z sadów w wieku ponad 10 lat na obszarze nie przekraczającym 1/3 hektara.

2. Od przychodu z każdego ara nadwyżki obszaru sadu ponad 1/3 hektara (ust. 1 pkt 2 lit. b) podatek wynosi:

W o k r ę g a c h												
I				II				III				
w strefach ekonomicznych:												
wielko- miejska	miejska	pod- miejska	wiejska	wiejska oddalona	miejska	pod- miejska	wiejska	wiejska oddalona	miejska	pod- miejska	wiejska	wiejska oddalona
w z ł o t y c h												
11,00	10,00	7,00	4,00	3,50	9,00	6,00	3,50	2,50	8,00	5,50	3,00	2,00

3. Na żądanie podatnika, a także w przypadkach gdy ustalenie obszaru sadu w drodze pomiarów jest utrudnione, obszar sadu ustala się według ilości drzew owocowych w wieku ponad 10 lat, przyjmując że jedno drzewo zajmuje powierzchnię 30 m². W tym przypadku nie liczy się drzew młodszych, drzew wiśni i drzew rosnących dziko.

4. Jeżeli pomiędzy drzewami w sadzie prowadzona jest równocześnie gruntowa uprawa warzyw, nasiennictwa ogrodniczego warzyw, kwiatów bądź krzewów owocowych lub roślin zielnych owocujących, wówczas ustala się oddzielnie przychód z tych upraw według przepisów niniejszego rozporządzenia oraz oddzielnie podatek z sadu, z tym że podatek z sadu obniża się o 50%.

5. Jeżeli podatnik zakontraktował i dostarczył jabłka, wówczas z obszaru sadu wyłącza się po 30 m² za każde 30 kg dostarczonych jabłek w I i II wyborze.

6. Jeżeli wszystkie lub niektóre drzewa w danym roku nie owocowały całkowicie lub zbiór owoców był słaby, wówczas należy stosować ulgi w podatku gruntowym na zasadach

przewidzianych w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym (Dz. U. Nr 23, poz. 145).

§ 8. 1. Przychód z wód zamkniętych ustala się w wysokości faktycznego przychodu osiągniętego przez podatnika z posiadanego obszaru wód zamkniętych, z tym że nie może on przekraczać dwukrotnej normy przeciętnego przychodu szacunkowego, określonej za dany rok podatkowy dla IV klasy gruntów ornych okręgu gospodarczego i strefy ekonomicznej miejsca położenia tych wód.

2. W razie stwierdzenia, że dany obszar wód zamkniętych nie przynosi posiadaczowi żadnych korzyści, nie ustala się przychodu z tych wód.

§ 9. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie poczynając od roku podatkowego 1955.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

155

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 czerwca 1955 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych i trybu postępowania przy egzekucji świadczeń pieniężnych od rolników.

Na podstawie art. 50 ust. 3 oraz w związku z art. 44, art. 52 ust. 6, art. 80 i art. 190 dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. z 1947 r. Nr 21, poz. 84, z 1950 r. Nr 7, poz. 78 i z 1953 r. Nr 46, poz. 225) Rada Ministrów w celu uporządkowania postępowania egzekucyjnego w stosunku do rolników zarządza, co następuje:

§ 1. 1. Z majątku rolników, z zastrzeżeniem zwolnień przewidzianych w art. 50 ust. 1 i ust. 2 dekretu o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych oraz w § 2 niniejszego rozporządzenia, egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych podlegają w szczególności:

- 1) zboże i inne ziemiopłody, a zwłaszcza zboże i ziemiopłody objęte dostawami obowiązkowymi,
- 2) trzoda chlewna (w tym również maciory przeznaczone na rzeź), zwłaszcza objęta dostawami obowiązkowymi,
- 3) bydło i konie,
- 4) warzywa i owoce,
- 5) inwentarz martwy, a zwłaszcza wirówki i bryczki wyjazdowe,
- 6) przedmioty osobistego użytku.

2. Ponadto podlegają egzekucji:

- 1) wierzytelności z tytułu dostaw obowiązkowych i kontraktacyjnych — do wysokości 25% należności brutto za dostarczony towar, nie więcej jednak niż 50% należności przypadającej z rozliczenia końcowego,
- 2) wynagrodzenia za prace tych rolników, którzy są jednocześnie pracownikami w jednostkach administracji państwowej lub gospodarki społecznej, w wysokości 1/3, gdy wynagrodzenia te nie przekraczają kwoty 1.200 zł

miesięcznie, przy czym suma 500 zł zawsze jest wolna od egzekucji. Jeżeli dłużnik otrzymuje miesięcznie powyżej 1.200 zł, egzekucji podlega nadto połowa kwoty przekraczającej 1.200 zł.

§ 2. 1. Oprócz ruchomości i należności wymienionych w art. 50 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych nie podlegają egzekucji:

- 1) zboże i inne ziemiopłody niezbędne do siewów lub sadzenia w gospodarstwie rolnym dłużnika w danym roku gospodarczym,
- 2) 1 jałówka lub cieliczka w przypadku braku krowy,
- 3) 1 źrebiak w przypadku braku konia,
- 4) zarejestrowane knury i uznane rozplodniki,
- 5) 1 pług, 1 zespół bron, 1 kultywator, 1 kierat, 1 sieczkarnia, 1 wóz, 1 sanie robocze,
- 6) 1 maszyna do szycia u chłopów mało- i średniorolnych, posiadających na utrzymaniu liczną rodzinę, zwłaszcza nieletnie dzieci, o ile zaległość jest nieznaczna,
- 7) zaliczki otrzymane w ramach kontraktacji upraw i hodowli,
- 8) należności członków spółdzielni produkcyjnych za dniówki obrachunkowe,
- 9) odszkodowania należne od Państwowego Zakładu Ubezpieczeń z tytułu ubezpieczeń,
- 10) obligacje pożyczek państwowych.

2. Niezależnie od zwolnień przewidzianych w ust. 1 wyłącza się spod egzekucji także:

- 1) zboże i inne ziemiopłody oraz produkty spożywcze niezbędne dla dłużnika i jego rodziny do najbliższych zbiorów,